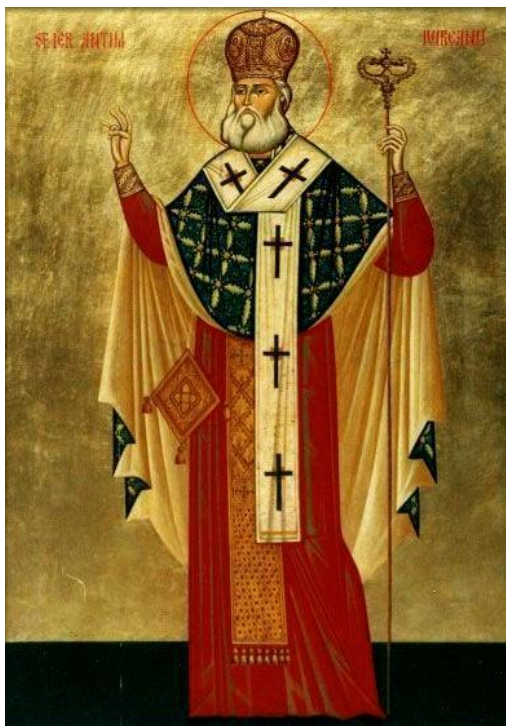

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

27 SEPTEMBRIE: PRĂZNUIREA SFÂNTULUI IERARH MARTIR ANTIM IVIREANUL MITROPOLITUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI

Icoana Sfântului Ierarh Martir
Antim Ivireanul pictată de
Sf. Sofian în anul 1992 cu
prilejul canonizării Sf. Antim.

Considerat cel mai de seamă mitropolit al Țării Românești din toată istoria ei, Sfântul Antim Ivireanul rămâne în memoria Bisericii noastre ca o personalitate de o complexitate rar întâlnită.

Tipograf, arhitect de biserici, caligraf, sculptor, predicator fără egal, cunoscător al multor limbi străine, mitropolitul de origine georgiană s-a dovedit în același timp a fi un bun chivernisitor al Bisericii, cu spirit filantropic și aplecare spre nevoile credincioșilor pe care i-a păstorit.

Ceea ce a lăsat posterității, opera sa omiletică, Didahiile, ne arată că avem în față un orator neîntrecut. Mănăstirea Antim din București, ctitoria sa, este și ea un semn al iubirii de Dumnezeu și al priceperii mitropolitului, iar testamentul scris de el mărturisește dragostea pe care o nutrea față de păstoriții săi lipsiți de cele materiale.

Pentru toate aceste fapte, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut pe mitropolitul Antim Ivireanul în rândul sfinților la 21 iunie 1992.

Mitropolitul Antim Ivireanul a fost unul dintre cei mai străluciți ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române din Țara Românească. Meritele lui sunt cu atât mai mari, cu cât el n-a fost român.

Începuturile vieții lui ne sunt puțin cunoscute. Se știe doar că era caucazian sau georgian (ivirean). Născut în anul 1650, tânărul Andrei (numele primit la botez), a căzut rob la turci.

Eliberat din robie, a trăit în preajma Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, unde a deprins de tânăr sculptura, pictura, caligrafia și limbile greacă, arabă și turcă. În jurul anului 1690, domnitorul Constantin Brâncoveanu l-a adus în Țara Românească.